

καμάρι για μάς τους; Οδύσσεας ένας από τους δικούς μας να είναι τέτοιος μεγάλος τεχνίτης!

Αμποτες τα θλιβερά σου ιστορικά να σταθούνε σκιάχρωσι στους νέους μας τεχνίτες, είτε συνθέτες είτε πιανίστες, βιολιτέζιδες ή φλαουτάδες λογοπούνται. Αμποτες καθένας διπλό μάς πιο τιμή και δόξα του να τοδει απλός άργατης της έθνικης μας τέχνης σα λογιέται παρά μάστορας κι' χρυμάστορας στα ξένα γιατιά.

Κι' αμποτες άφού γιτιστή, μιά μέρα, το παλάτι της Εθνικής μας τέχνης να θυμηθούμε κ' έσενα και τὸν κρόσο σου τάφο στὸ καιματήρι τῆς Βιέννης, άμοιρε τεχνίτη, και νάξιωθούμε νά φερουμε τὰ κόκκαλά σου «στὴν καμαρωμένη γῆ», στοῦ ήλιου τὴν καρδιά, τάπερα τὸν ἀγέρα ποὺ μ' ὅλη σου τὴν ξεπονειά για δάσφηνα τὴν ἀγαπούσες και τὴν λαχταρούσες, άλληθεια τὴν λαχταρούσες, και νά σου στὴ σουμε μιά πλάκα μὲ τὴν ἐπιγραφή:

«Εθρυστέινης Γκύζες
δ τελεφταῖος Ελλήνας μουσικός στὰ ξένα
και γιὰ τὰ ξένα»

Χάρκοβο, Μάρτης του 1910

ΜΑΝΟΛΗΣ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗΣ

ΦΥΛΛΑΔΕΣ ΤΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ*

ε'

ΕΝΑ ΣΑΛΕΠΙ

Τι γὰ πρωτοδοῦμε και τὶ νὰ πρωτοθαμάσουμε! Πρέπει νὰ σαστίσαμε κεῖ ἀπάνω στὸ μεγάλο τὸ ἔρδο, και πήραμε αὐτὸ τὸ σοκάκι χωρὶς νὰ τὸ νοιώσουμε. Αστέγνωτη λάσπη και σκύλοι: ἀμέτρητοι! Λάσπη, μὰ ζήι και δίχως μαργαριτάρια. Θάδρης ένα σόγι μέσα σ' αὐτὰ τὰ σοκάκια, ποῦ και νὰ μήν τὸ πῆς μαργαριταρένιο, εἶναι θησαυρὸς ποῦ μ' ὅλους τοὺς δικούς μας τὸν τοσελεμπῆδες δὲν τὸν ἀλλάζεις. Ως τόσο θησαυρὸς μονάχα γιὰ λόγου του. Σεο τὸ λέω αὐτὸ, νὰ μήν τύχῃ και φωνάζεις και πῆς, «δρίστε ποῦ βρίσκεται παρηγοριά και στὴν Πέλη». Τὸ θησαυρὸς τὸν κρατάεις δ Στόκος ζωτικά στὴν καρδιά του.

(*) Η ἀρχὴ στὸν ἀριθμὸ 350.

φορές δλεις οι γειτόνισσες τὸ λένε· μὴ πρέπει νὰ πλερώσει δι γιός μου τὶς χώρατις τυς;

Μία στιγμὴ ἐτσώπασσαν κ' εἰ τρεῖς τους. Ο παπᾶς ἴρουφούσε τῷρα μὲ υπομονὴ τὸν καφέ του, ή γρητά ἔσταζε πάλι τὴν μπόλικ της στὸ κεράλι, δ ζωγράφος ἰδούταζε πικρὰ τὸ κόνιτσα.

«Ἀργύρη» εἶπε δ παπᾶς ἔπειτα ἀπὸ λίγο παροντας στὸ χέρι τὸ ρριγουάλι: «έπηγχα ἔκει ποῦ μ' ἔπειτελες.

«Καὶ τὶ εἴπαν» ἐρώτησε ἀνίσυχος.

«Ο Θεόδοσης εἶναι λυκανέας ἀπὸ τὴν ντροπή του κι' ἀπὸ τὴν λύπη του· οἱ γοὶ του είναι ἀγριεμένοι· θέλουν δλοι νὰ ξεμπούρισσουν τὴν Μαρία ἀπὸ τὸ σπίτι της, ή μάννα της τὴν δέρνει κάθε στιγμή· τὴν ἔχουν σχπάσει στὸ ξύλο. Μὰ τοῦ κάκου. Τὸν ὑγιό σου δὲν τὸνέ θέλει. Εἶναι πάρα δικτεραμένος· λέει.

«Αὐτὸ τὸνομα ἔχει δι γιός μας»; εἶπε μὲ πόνο δ πατέρας κατεβάζοντας πάλι τηροπιασμένος τὸ βλέφαρο.

«Ολα θὰ διορθώνονταν, μοῦπε δ Θεόδοσης» ἔτσι ξακολούθησε δ παπᾶς συλλογισμένος «μὰ ή θυγατέρα μου, λέει, φυσικὸ δὲν ἔχει νὰ μπει σ' αὐτὸ τὸ ζωχοντόπιτο· και μες, λέει, τύχη δὲν ἔχουμε

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 1,000,000 ΚΕΡΔΗ

Καθ' ἑκάστην κληρώσιν ιεδίδονται 100,000 γραμμάτια ἀξίας . . . 400,000 παρίχυντα κέρδη εἰς 2,290 γραμμάτια ἀξίας δραχ. 200,000. Δια τὴν κληρώσιν τῆς 28 Φεβρουαρίου 1910 ἐξεδόθησαν ὑπ' αὐξοντα ἀριθμ. 1 25,000 ΑΚΕΡΑΙΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς ἀκέραιον τὸ κέρδος τημώμενα ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΔΡΑΧΜΩΝ και ὑπ' αὐξοντα 25,001, 100,000. ΤΕΤΑΡ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΥ τημώμενα ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ και παρέχοντα συμμετοχὴν εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους.

Κέρδοι ἑκάστης κληρώσεως

1	έξ	80,000	80,000
2	έξ	20,000	20,000
3	ἀπὸ	2,500	2,500
4	ἀπὸ	1,000	,800
15	ἀπὸ	400	8,000
25	ἀπὸ	200	5,000
1950	ἀπὸ	40	87,000
2000			200,000

Η πρώτη κληρώσις γενήσεται τῇ 28 Φεβρουαρίου (13 Μαρτίου) 1910, η δευτέρα τῇ 25 Απριλίου (3 Μαΐου) 1910, η τρίτη τῇ 27 Ιουνίου (10 Ιουλίου) 1910, η τετάρτη τῇ 31 Αύγουστου 1910 και τὴ πέμπτη τῇ 31 Δεκεμβρίου 1910 (31 Ιανουαρίου 1911).

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, η ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ, Υπουργείον Οικονομικῶν, εἰς Αθήνας.

Ο διευθύνοντα τημώματάρχης

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

Δὲν τοὺς μαχερεύει σὰν τὸ σαλέπι του νὰ τὸν πουλήσῃ κάθε πρωὶ στὸς Πολίτες.

Ο Στόκος, φίλε μου, τὸ καταχρέψιο τοῦ κόσμου, δι χοντροκέφαλος δ Στόκος, ποῦ ἀναθράφηκε μὲ γουρουνάκια στὸν τόπο του, ποῦ θράφηκε μὲ τὴ λέρα στὴν Πόλη, ποῦ δὲν τὸ λογαριάζεις γιὰ πτοτικὲς τὸ μισοέουρισμένο κεφάλι του, ποῦ συγήθισες ἀπὸ μικρὸς νὰ τὸν περιφρονᾶς, αὐτὸ τὸ στρεῖδι μέσα στὴ λάσπη, εἶναι στρεῖδι ποῦ φυλάει στὰ σπλάχνα του τὸ μαργαριτάρι τῆς τύχης, τῆς τύχης ποῦ τοὺς συγγένεψε μὲ τὸ μεγαλοδύναμο τὸ Ξανθὸ Γένος, ποῦ τὸ καμαρώνουμε γιὰ δικό μας, μὰ δ Στόκος τοξεύει πῶς τὸ είχε μαζί του, και πῶς γραμμένο εἶταις νὰ κατέβηγε μιὰ μέρα και νὰ τὸ στεφανώσῃ μὲ δάφνες, γιὰ νὰ τὸ χωρέσῃ κ' ἔμπεις δ νοῦς μας πῶς αὐτὸς εἶναι δ διαλεχτὸς δ λαός του, κι' ζητεῖς, τὰ ἔρημα τὰ ψυχοπαίδια τῆς τύχης. Εμάς δὲ μᾶς ἔρχεται νὰ τὸ καταλάβουμε πῶς δὲν ἔχουμε τέτοιες κληρονομίες, ἔμπεις μᾶς θάμπωσε δι ξυπνάδα και δὲν τὸ καλοβλέπουμε πῶς δὲλλον τρόπο δὲν ἔχει παρὰ μονάχοι μας νὰ συγχρίσουμε τὸ νοικοκερίο μας. Εμάς ἀκύρα μᾶς νανούριζῃ ἔλπιδα πῶς θὰ μῆς ἔρθη διόγκεια ἀπὸ Βοριδα κι' απὸ Δύση, γιὰ κατίρι τοῦ μεγάλου σογιοῦ μας. Ο Στόκος προγόνους δὲν είχε. Στὴν ἀρχὴ, ίσως μὲ σκοπὸ νὰ μᾶς κοροϊδέψῃ, μᾶς ἔκλεψε κάρποσους προγόνους, διαλέσεις και τὸν Ἀλέξαντρο μέσα. Μὰ διπέρα, σὰν κατέβηγε δ δλλος δ ζωντανὸς δ

Ἀλέξαντρος, και μὲ μιὰ γερή σκουντιὰ τοὺς ξύπνησε, διαλέσεις δ Στόκος στὸ ράφι τὰ παραμύθια κι' ξρχισε τὴ δουλειὰ του. Συπνήσαμε και μετὶ τότες και στέλλαμε μερικοὺς δασκάλους στὴ Ρούμελη νὰ μᾶς σπείρουν τὸ ἀνώμαλα ρήματα και νὰ ψυτρώσῃ «Ελληνισμός». Ο Στόκος διμιος θλοι διόλευε. Διόλευε μὲ τὴν καρδιὰ του, μὲ τὰ χέρια του, μὲ τὴ θέληση του, μὲ τὴν διπονή του. Μὲ τὸ κεφάλι, καθόλου. Τοῦ κεφαλοῦ τὴ δουλειὰ τὴν ἔκαναν οἱ ἀρχοντάδες τῆς Σόρφιας. Εκείνοι πρόσταξαν, δ λαός διόλευε. Ός και τὸ Σύνταγμά του τέτοιο είταιν. Αρχοντάδηκο και Χαχδλικο. Κ' ἔτοις ή χώρα του ἔγινε χώρα μεγάλη κι αὐτὸς ήρωας. Και σὰν καθένας ποῦ προκό-

«Ορθὴ σκέψη» εἶπε δ παπᾶς μ' ἔνα γχαμόγελον· αὶ Πλαναγίς σεῦδωμε ψαγγιδιά: θά λεψουν χπὸ τὸ χωρίσ μας τὰ νταζελάχ, κι θά παψεις ή ἀνταρά.

«Α δὲν προλαβουν» εἶπε σκιασμένος δ γέροντας.

«Τὸν Κυριακὴν όχι τὸ λιτανεύουμε τὴ χάρη της» εἶπε ποτὶ δ παπᾶς.

«Οπως θίλεις τὸ χωρίσ χπολογήθηκε δ ζωγράφος.

Ο παπᾶς ίσηκόθηκε γιὰ νὰ φύγει. «Σας, ζφίνω τὴν ύγειαν εἶπε δίγεντάς τους τὸ χέρι.

«Στὸ καλό, αἰδεσιμώτατε» τοῦ χπάνησαν εκαπολατήθη σου γιὰ τὴ χάρη.

Και κατεβάζοντας τὴ σκάλα εἶπε ςκόμα δ παπᾶς: «Νὰ μισέψεις!»

Τώρας οι δύο γεράνοις: ήταν μόνοι: — «Μὰς ὄρφας εψεῖ» εἶπε δ γέροντας μὲ πόνο.

«Αύτὴ διπομπὴ τοῦ χωριοῦ» χποτελειώσεις ή μάννα καλκίσαταις.

«Οπως θίλεις τὸν εἰδηχμε.

«Κύριος οίδε ποῦ προβατεῖς θά κάμε ίσως κι' διλλος τημετοῦ! «Ἄγιος, μοῦ ψηράκωσε τὴ ζωή και τὴ δόξα μου· γιατὶ διδιάλεξε τούτην τὴ στιγμή; Μὰ πήγαντε τώρα στὸ καλύβι, γύρισε διό τὸ σύνορο γιὰ νὰ τὸν εὔρεις· μὴν καθίσεις ούτε στιγμή· νὰ δώσουμε τόπο τὸ δργῆς μὴν ίδομε πράματα μεγάλα. Βγάλε δ μὲ βαστούν τώρα πλιά τὰ πόδια μου»

«Ναι τοῦ χποκρήθηκε σπηγγάνω.

Κ' ἐκατέβηγε κ' ἐκείνη τὴ σκάλα, κ' έβγηκε δξω, κ' ἐκίνησε κατὰ τὸ ρίβολο τοῦ κηπού. Κι' δ ζωγράφος έσυλλογιάτους τῶρικ μοναχός του και ζητησίχος καθιερώμενος ἀσπάλευτος στὸ σκαμνί του, και καπουτζάνης ζητησά

δει, δὲν ἔργησε καὶ ἐ Στόικος νὰ κάμη φίλους· καὶ τέτοιους φίλους, πῶς ἔχει κάποτε καὶ κουράγιο νάψηφράῃ τὸ Πρωτόξανθο Γένος καὶ νὰ χορεύῃ κατὰ τὸ δικό του σκοπό.

"Ολες αὐτὲς τὶς χαρὲς καὶ τὶς χάρες τὶς φυλάει δε Στόικος κρυψά κρυψά μέσα του. Δὲν είναι ἀπὸ κείνους ποὺ διαλαλοῦνε στὰ κεραμίδια παλικαρίες καὶ ξυπνάδες. Ο Στόικος είναι Βούλγαρος, δχι Ρωμιός. Βρέθε σὰν τὸ χῶμα, μὰ καὶ γόνιμος σὰν τὸ χῶμα. Χοντροκέφχλος, δσο θέλεις. Ή χοντροκεφαλιά του δμως, μὰ καὶ χαρογέλασε ἡ τύχη στὴν πόρτα του, στάθηκε αωτηρίς καὶ δέξα του. Δὲν είχε τόπο νὰ πάρῃ ἀγέρα δ νοῦς του, δὲν ἀνέβηκε σὰν μπαλόνι στὰ σύννεφα, μόνο στάθηκε στὸν τόπο ποὺ τοὺς βάλονε νὰ δουλέψῃ, καὶ δουλεψε, δούλεψε ὥσπου ἔγινε Κράτος δυνατὸ καὶ μεγάλο. "Εσπασε τὰ μούτρα τῶν Σέρβων, κι ἀκόμα δουλεύει καὶ μεγαλώνει, νὰ σπάσῃ καὶ τὰ δικά μας, ὅσα μᾶς μένουν.

"Ἄς τοῦ ποῦμε νὰ μᾶς φέρῃ ἔνα σαλέπι, νὰ κατέβῃ ἡ πίκρα. "Αλλη γιατρειά δὲν ἔχει αὐτὲς δ πόνος.

(Άκολουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΠΑΤΡΙΝΕΣ ΨΕΥΤΙΕΣ

Φίλε «Νουμᾶ»,

Σὲ κάπιο φύλλο τῆς καμαρωμένης ρας «Πελοπόννησος» (11 τοῦ Απρίλη, 1910 σελίδα, 1η) διαβάσα τὸ ἀκόλουθο παραγγράφακι :

"Οἱ μαλλιάροι εἰσίθαλον καὶ εἰς τὴν πόλιν μας μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ σπείρωσι τὸν Μαλλιαρισμὸν ἐνεκά τοῦ ὄποιου ἔξιγέρθη δ τόπος δουν καὶ δὲν ἐπέτησε τὸ πόδι των. 'Ἄλλ' ἀν ἀλλοὶ εἰδον μόνον τὸν λαὸν ἔξεγειρόμενον κατ' αὐτῶν, ἐδῶ θὰ τὸν ἰδωσι προβαίνοντα καὶ εἰς μεγαλείτερα καὶ καλὰ θὰ πράξωσι νὰ τὸ στρίψωσι ἐντεῦθεν, διότι τὸ ἔδαφος τῶν Πατρῶν εἶναι δὲν διόλου ἀγονον διὰ τοιαύτη φυτώρια.

"Η «Πελοπόννησος» είναι φεύτρα. "Οσες μέρες ἔμεινε στὴν Πάτρα δ κ. Ταχυόπουλος δχι μόνο δὲν ἀπειλήθηκε μὲ ξύλο, δπως θέλει νὰ πει ἡ «Πελοπόννησος», μὰ τὸ ἐναντίο, ἀφοῦ κι δ γιατρὸς κ. Καρόκης, φραντικὸς καθαρευουσιάνος καὶ πρόεδρος τοῦ «Φιλοδραματικοῦ Συλλόγου», τὸν παρκάλεσα νὰ κάμει μιὰ διάλεξη στὸ Σύλλογο γιὰ τὸ ανεοδηληνικὸ δράμα.

"Ἄς είναι. "Ισαμε τώρα ξέρχεμε πῶς ἡ «Πελοπόννησος» ἐνδιαφέρεται μόνο γιὰ τὶς φυλακὲς τοῦ Ρίου καὶ γιὰ κάτι ἀλλες βρωμοδουλίες. Νά, δμως τώρα ποὺ βγῆκε καὶ λόγου της νὰ μᾶς διαφεντέψῃ τὴν καθαρεύουσα. . . καὶ μὴ χειρότερα.

Πάτρη 20. 4. 910

Ο φίλος σου
ΠΑΝΩΧΩΡΙΤΗΣ

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Βγῆκε σὲ βιβλίο τὸ καινούριο ρομάντζο τοῦ Κώστα Παρορίτη «Σὲ δὲλ μπουρο». Γιὰ τὸ ρομάντζο αὐτὸ ποὺ ἔχει κύριο θέμα τοὺς σφουγγαρίδες κι ἀγύριες τόσα καὶ τόσα κοινωνικὰ ζήτηματα, θὰ μιλήσουμε πλατιὰ σὲ κατοπίνθ φύλλο τοῦ «Νουμᾶ».

— "Η «Ἀκρόπολη» μιλήσε γιὰ τὰ «Πελά τραγουδία» τοῦ Ψυχάρη ποὺ δημοσιεύτηκεν στὸ περασμένο φύλλο. Καὶ μιλήσε μὲ μεγάλο σεβασμό. Μᾶς εἶπε : "Οταν δὲ Ψυχάρης γράψει πεζὰ τραγουδία, εἴγαι τὸ ίδιο σὰν δινέκρινες ἡ δέλέψης (δινεύμαστες τώρα, καὶ νὰ μᾶς συμπαθάσι, τὸ εἶδος τοῦ θηρίου) νὰ καταπιεύσται νὰ τραγουδήσῃς «Τραβιάτα». Νά, γοῦστο μιὰ φορά.

— Και ἡ «Ἐστία» τόσο πιτυγιμάνη τῇ βρῆκε τὴ γνώμη τῆς «Ἀκρόπολης», ὥστε τὴν ξανατύπωσε. Βλέπετε, ἡ «Ἐστία» ποτὲ δὲν μπορεῖ νάχει γνώμη δικῆ της γιὰ κανένα ζήτημα. Γνωστὸ πιὰ αὐτὸ στοὺς απαροικοῦντες τὴν Ιουδαίαν, ποὺ λέει κι δ κ. Κύρος.

— "Απὸ δόλους ποὺ γράψανε γιὰ τὸ μακαρίτη Περικλῆ Γιαννόπουλο, δυὸ τὸ παραξύλωσαν. 'Ο κ. Εισόπουλος κι δ κ. Αναστασόπουλος (ἢ 'Ανοητόπουλος) δ 'Αθηναῖος. "Ο πρώτος τὸν ἐνέβασε στὰ μεσοούρανα κι δ δεύτερος τὸν γκρέμισε στὰ Τάρταρα. Θάναι, φαίνεται, οἱ μόνοι ἀθρώποι ποὺ

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κατὰ τὴν 31 Μαρτίου 1910

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

		31 Μαρτίου 1910	28 Φεβρουαρίου 1910
Ταυμεῖον	Εἰς μεταλλικὸν	Δρ. 4.847,625 06	4.263,746.27
	Εἰς Τραπέζικα γραμμάτια 'Ιονικῆς Τραπέζης	338,420.—	519,090.—
	Εἰς κερματικὰ γραμμάτια διδράχμα καὶ μονόδραχμα	» 584,327.—	604,924.—
'Εξωτερικὸν λαμπτικοῦ	Αντίτιμον μεταλλικοῦ εἰς τὸ 'Εξωτερικὸν	» 38,473,759.23	40,616,680.17
Δάνειον πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν ἐπὶ ἀναγ. κυκλοφ. Τραπ. Γραμμ.	» 66,834.40	70.053.95	
πρὸς τὴν 'Ελληνικὴν Κυβέρνησιν διδράχμων καὶ μονόδραχμων.	» 61,778,575.42	61,778,575.42	
Όμολογίαι ἐθνικῶν δανείων	Εἰς χρυσόν Δρ. 28,196,265.25	9,000,000.—	
	Εἰς Τραπ. Γραμμάτια » 31,633,980.—	» 59,739,645.25	59,851,423.85
Γεωργικὸν Θεσσαλικὸν Δάνειον		» 2,880,000.—	1,926,701.25
Εντοκα γραμμάτια 'Ελλην. Δημοσίου εἰς τραπεζ. γρ/τια.		» 5,160,800.82	5,160,800.82
Προσφοράς		» 19,966,216.47	19,992,667.15
Καθυστερήσεις προξεφλήσεων		» 3,582,755.20	3,513,077.80
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λαμπτικοῦ ἐπὶ ἐνεχύρῳ γρηματογράφων.		» 20,466,534.05	22,286,849.75
Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων		» 4,747,949.20	4,902,766.50
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λαμπτικοῦ ἐπὶ διποθήκη		» 68,778,050.23	69,057,136.90
Δάνεια εἰς δήμους, λιμένας καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα.		» 47,938,007.66	47,992,176.87
Χορηγήσεις εἰς γεωργοκτηματίας		» 13,090,219.31	12,147,438.81
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργοκτημ.		» 5,296,712.85	5,149,927.85
Μετοχοὶ εἰς ἔγχωρους ἑταῖρεις.		» 7,558,218.—	7,533,218.—
Συμμετοχὴ εἰς Τράπεζαν Κρήτης		» 1,250,000.—	1,250,000.—
Όμολογίαι λαχ. δαν. 'Εθν. Τρ. τῆς 'Ελλάδος 2 1/2 % εἰς τρ. γρ.		» 450,042.50	478,409.—
Τοκομερίδεις ἐν γένει			22,763.37
Καταστήματα Τραπέζης καὶ κτήματα εἰς ἀναγκαστικῶν ἐκποιήσεων		» 9,219,906.52	9,293,077.77
Απαιτήσεις ἐπισφαλεῖς		» 3,505,126.19	3,410,465.29
'Εξοδα ἐγκαταστάσεως (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς Τραπεζ. Γραμμάτων).		» 1,310,678.01	1,302,647.91
Διάφοροι λογαριασμοὶ		» 2,361,326.04	2,602,250.38
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ.		» 1,530,334.08	2,214,573.22
Διάφορες εἰς συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδον Τραπεζ. Γραμμάτων		» 1,003,620.—	1,003,520.—
Διάφορες εἰς προνομίου Προνομ. Τραπέζης 'Ηπειροθεσσαλίας		» 480.000.—	480.000.—
Προμήθεια τροπῆς λαχεισφόρου δανείου (εἰς Τραπέζικα Γραμμάτια)			» 898,038.98
Διάφορα			1,991,323.72
	Δραχ.	396,253,622.47	401,217,283.32

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν κεφάλαιον.	Δρ. 20,000,000	20,000,000.—
Αποθεματικὸν κεφάλαιον ταχτικὸν καὶ ἔκτακτον	» 19,500,000	19,500,000.—
Τραπέζικα Γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ:		
α') διὰ λογαριασμὸν τῆς Κυβερνήσεως.	Δρ. 61,778,575.42	
β') » τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης.	» 57,516,705.80	» 119,295,281.22
Τραπεζικὰ γραμμάτια διδράχμα καὶ μονόδραχμα		» 9,000,000.—
Καταθέσεις ἐν δψει εἰς μεταλλικὸν		» 4,423,848.49
Καταθέσεις ἐν δψει εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια		» 24,990,021.41
Επιταγαὶ πληρωταῖς		» 1,171,397.50
Μεριμνατὰ πληρωταῖς		» 273,250.—
Διεθν. Οίκονομ. 'Επιτροπὴ λαμπτικοῦ καταθ. ἐκ δημ. ὑπεγγ.	Εἰς χρυσόν Δρ. 698,130.91	» 4,520,442.76
προσδόδων.	Εἰς τρ	